

Türkiye'de nüfusun önemli bir kısmı tarım ve hayvancılığa bağlı hayatını sürdürmektedir. Şükürler olsun ki, her türlü mahsulün yetiştirilebildiği, iklim ve bitki çeşitliliğinin benzersiz olduğu bir coğrafyada yaşıyoruz..

Özellikle son 50 yılda verimli tarım arazilerimiz kimyasal gübreler ve zirai ilaçların yoğun kullanımı sebebiyle aşırı yıpranmıştır. İklim değişikliği, erozyon ve bilinçsiz sulama yöntemleri sebebiyle kuraklık tehlikesi yaşanan bölgeler çoğalmıştır. 2018 yılı itibarıyla ülkemizdeki verimli tarım arazileri %1,3 seviyesine kadar gerilemiştir.

Unutmayalım ki; dünyada üretilemeyen iki önemli değer vardır. Birisi TOPRAK, diğeri KAN.. Bu kadim coğrafya, bizlere Atalarımızın mirasıdır. Hem kendi sağlığımız, hem de bizden sonraki nesillerin gıda güvenliği için bu mirası en iyi şekilde korumamız gerekir.

Firmamız, %100 yerli sermaye ve milli imkânlarla kurulmuştur. Misyonumuz, TÜRK tarım emekçilerinin sağlıklı ürünler yetiştirebilmesi ve aynı zamanda da yüksek verim elde etmesini sağlamaktır. Türkiye'deki gübre üretim tesislerimiz ile siz değerli çiftçilerimiz için organik çözümler üretiyoruz.

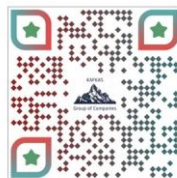
Ülkemizin kimyasal gübre ithalatına olan bağımlılığını azaltarak, bizlere emanet bırakılmış tarım arazilerini hak ettiği doğal ve sağlıklı yapısına yeniden kavuşturmak en büyük arzumuzdur.

"ORGANİK TARIM, MİLLİ BİR MESELEDİR"

Organik tarım için, Organik solucan gübresi kullanın.

BİTKİ BESLEME / BİTKİ KORUMA
TOPRAK İYİLEŞTİRME ÜRÜNLERİ

AS Agromix Sıvı Solucan Gübresi

- ✓ Topraktaki organik madde miktarını artırır.
- ✓ Humik Asit ve Fulvik Asit bakımından zengindir.
- ✓ Toprağın su tutma kapasitesini artırır, su stresini azaltır.
- ✓ Yabancı ot tohumu içermez. Katı solucan gübresinden türetilir.
- ✓ Don ve hastalıklara karşı bitki ve bitki köklerinde direnç sağlar.
- ✓ Toprağın bitki gelişimi için daha uygun bir yapı kazanmasını sağlar.
- ✓ Doğal nefaset, lezzet ve aromaya sahip ürün yetiştirilmesini sağlar.
- ✓ Bitkide direnç, hızlı büyüme ve gelişme, ürünlerde erkencilik sağlar.
- ✓ Ayırım gözetmeksizin her tür tarım kültüründe kullanıma uygundur.
- ✓ Kimyasallarla kirlenmiş, canlılığını yitirmiş toprakların ıslahını sağlar.
- ✓ Üretiminde kimyasal maddeler kullanılmaz. Doğal ve organik üründür.
- ✓ Bitkisel ve organik atıkların solucanlar tarafından işlenmesi ile üretilir.

Her Damlası

%100 Organik

*Kaliteli ve sağlıklı bir hayat için
organik gıdaları tercih ediyoruz.*

Organik tarım, organik gübre ile başlar.

Agro
KAFKAS

Ayçiçeği – Sunflower

Ayçiçeği bitkisi, buğday, çavdar, arpa gibi bitkilerle ekim nöbeti ile ekilir ve veriminin daha yüksek olması hedeflenir. Ayçiçeği, toprak bakımından fazla seçici değildir. Kumlu, killi gibi farklı topraklarda yetişebilir.

Ayçiçeği yetiştiriciliğinde organik maddece zengin, alüvyal topraklar seçilmelidir. Fazla taşlı, çok kumlu ve yüzlek topraklar ayçiçeği için uygun değildir. pH 6 - 7.2 arası olmalıdır. Taban suyu yüksek olan veya drenaj sorunu yaşanan topraklarda ayçiçeği yetiştirilemez.

Mısır – Corn / Maize

Mısır için ideal toprak; drenajı iyi, yüksek su tutma kapasitesine sahip, çabuk ısınabilen ve pH 5.5 – 8 arasında olan topraklardır. En iyi pH oranı 6 - 7 arasında olan topraklardır.

Mısır, tuzluluğa karşı çimlenme döneminde oldukça dayanıklıdır ancak artan tuzluluk çimlenmeyi geciktirir. Tuza ve tuzlu sulama suyuna karşı hassas bir bitkidir. Endüstriyel bitkilerden olan mısır, ülkemizde %68 dane, %32 silajlık olarak ekilmektedir.

Şeker Pancarı – Sugar Beet

Şeker pancarı tarımı için toprakların su ve besin maddelerini tutma kapasitelerinin çok iyi olması, kaymak bağlamaması, iyi bir derinliğe sahip olması gereklidir. En ideal topraklar, organik maddece zengin, derin, kolay ısınan, tınlı ve tınlı-kireçli topraklardır.

Şeker pancarı tarımında ülkemiz için tavsiye edilen ön bitki hububattır. Toprak hazırlığında ilk işlem, bitki artıklarının toprağa gömülerek organik maddece zenginleşmesini sağlayan anız bozma işidir. Anız bozma ve ilk sürüm sonbaharda mutlaka yapılmalıdır.

Çay – Green Tea

Bol yağışlı, iklimin sıcak olduğu bölgeler çay için idealdir. Yıllık sıcaklık ortalamasının 14°C altına düşmemesi, yağışın 2000 mm'den az olmaması, yağmurun aylara düzenli dağılımı üretimi destekler. Nem oranının en az %70 olması gerekir. Kış aylarında 12°C altında dinlenme başlar ve bitkide büyüme durur.

Çeltik – Rice

Çeltik bitkisi toprak isteğinde seçici değildir. Su geçirgenliği az olan, derin, tınlı ve besin maddelerince zengin topraklarda daha iyi yetişir. Geçirgenliği yüksek, kumlu topraklar fazlaca su kaybına yol açtıkları ve besin maddelerince fakir olduklarından, çeltik için uygun değildir. İdeal pH 5.5 - 7.5 arasıdır.

Çeltik, tuza dayanıklı bir ürün değildir. Ancak yetiştirildiği ortam itibarıyla tuzlu ortamlara diğer bitkilere göre daha kolay uyum sağlar. Çünkü tuzluluğun yıkanması için arazinin su altında tutulması gerekir. Toprağın su altında tutulması tuzluluğu azaltır. Demir, Manganez, Fosfor ve Azottan faydalanmayı artırır.

Baklagiller – Legumes

Fasulye, toprak isteği bakımından çok seçici değildir. Çok hafif veya ağır bünyeli topraklar dışında her çeşit toprakta yetişebilir. Organik maddelerce zengin ve su tutma kapasitesi yüksek topraklarda daha iyi verim alınır. Kuru fasulye tınlı, pH 7 - 8 olan, tuzluluk ve alkali sorunu olmayan verimli topraklarda iyi yetişir.

Nohut, kurak ve yarı-kurak bölgelerde yetişir. Bu gibi bölgelerde koyu renkli nohut çeşitleri yetişir.

Mercimek bitkisinden sonra kuraklığa ve sıcağa en dayanıklı yemeklik baklagiller arasındadır. Derinlere inebilen kökleri vardır. Mercimek, içerdiği protein oranının yüksek olmasından dolayı insan beslenmesinde önemli bir yere sahiptir. Mercimek, kuraklık yaşanan bölgelerde ekim nöbetine girerek, üreticiye ve ülke ekonomisine ek gelir sağlar.

Bezelye üretimi için en uygun iklim çeşidi serin ve nemli özelliklere sahip iklim tipidir. Sadece ülkemizde değil dünya genelinde bezelye üretilen bölgelere baktığımızda göze çarpan ilk şey, iklimdir. Bezelye iklim olarak seçici bir bitkidir. Bu nedenle uygun iklim koşullarına sahip olmayan bölgelerde bezelye üretimi yapılamaz, yapıyorsa bile verimli bir üretim elde edilemez.

Bezelyenin ihtiyaç duyduğu ortalama hava sıcaklığı 15°C - 21°C olacak şeklindedir. Yetiştirme döneminde sürekli suya ihtiyaç duyduğu için düzenli ancak yoğun olmayan yağış ya da sulama dane boyutunu büyütür, kalitesini artırır.

Hububat – Cereals

Arpa ve buğday üretimi, organik maddece zengin, havalanması, nemliliği uygun, milli, pH 5 - 8 arası toprakta gerçekleşir. Yüksek verim ve kaliteli ürünler elde edilmesi için, düzenli bir çimlenme ve çıkış sağlanmalıdır.

Yulaf toprak seçiciliği, çavdardan sonra en az olan serin iklim tahıl cinsidir. Nemsiz ve fakir topraklarda bile yetiştirilebilir. Yulaf bataklık alanların tarım arazisine çevrilmesinde kullanılan bir bitkidir. Buğdaygiller içerisinde en kuvvetli kök sistemine sahiptir. Çimlenme zamanında bile, yeni kökler meydana geldiği gibi mevcut kökleri de hayatta kalır.

Çavdar, toprak istekleri en az olan tahıl cinsidir. En iyi kumlu-tınlı ve milli topraklarda yetişir. Asitli ve killi topraklarda da yetişebilir. Bataklık alanların kültüre alınması için çok uygundur.

Çavdar, yüksek tuz konsantrasyonuna karşı dayanıklı olduğundan çoraklaşmış topraklarda da yetişebilir. Bu özelliğinden dolayı buğday, arpa, mısır ve pirinç tarımına elverişli olmayan en verimsiz topraklarda bile diğer tahıllardan daha iyi ürün verir.

Hububatta en önemli bakım işi, kardeşlenme ve sapa kalkma dönemindeki gübrelemedir. Diğer önemli bir bakım işlemi ise yabancı ot mücadelesidir. Yabancı otlarla mücadelede toprak titizlikle işlenmeli ve yabancı otlardan ari, temiz tohumluklar kullanılmalıdır.

Soya – Soybean

Soya bitkisi, kum oranı çok yüksek topraklar hariç, birçok farklı toprak tipinde rahatlıkla yetiştirilebilir. İdeal toprak tipi ise kumlu-killi topraklardır. Tuzlu ve çorak topraklarda soya kalitesi düşer. Soya bitkisi, çorak koşullarda arpa ve buğdaya göre daha dayanıksız olsa da, mısıra nazaran daha dayanıklıdır.

Toprağın asitlik – bazlık dengesi soya için önemlidir. pH 6 – 6.5 arası uygundur. Soya bitkisi ağır asitli topraklarda iyi gelişemez. Bu sebeple asitli yapıdaki gübreler toprağa verilmemelidir. Genelde, mısır üreticiliği için uygun görülen iklim ve toprak koşulları, soya üreticiliği için de uygundur.

Pamuk – Cotton

Pamuk ekini sıcaklığı sever. Buna bağlı olarak, sulu ortamlarda yetiştirilen pamuk, ortalama 120 ile 200 gün arasında değişen büyüme süresinde yetişir. Bu sürenin don vurmada atlatılması önemlidir.

Bitkinin su ihtiyacı yaz sıcaklarında artacağı için, normal yağışlar yeterli olmadığında, ek sulama ile takviye edilmesi gerekir. Süzek ve alüvyal topraklarda yetişen pamuk, 6.5 - 7.5 pH değeri olan topraklara iyi uyum sağlar.

Tütün – Tobacco

Drenajı iyi olan ve iyi havalandıran topraklar kaliteli tütünlerin yetişmesine olanak sağlar. Tütün, mineralce fazla zengin olmayan, pH değeri 5.5 - 6.5 arası, hafif asidik veya nötr olan, hafif nemli, geçirimli, derin toprakta ve özellikle kırmızı renkli topraklarda iyi gelişim gösterir ve kalitesi artar.

Türk tütünleri hafif eğimli, dalgalı arazilerde, düz arazilere oranla daha iyi yetişir. Tütünler, bu gibi alanlarda yetişemeyen birçok bitki için alternatif oluşturarak önemini korur.

Haşhaş – Opium

Haşhaş tarımı ülkemizde denetimli olarak yapılmaktadır. Üretim yapmak isteyenlerin yetiştirici izin belgesi alması şarttır. Gerekli izinler alınmadan haşhaş tarımı yapılamaz.

Kumlu-tınlı topraklarda iyi yetişir. Toprak konusunda fazla seçici değildir. Orta ağır, alüvyal topraklar idealdir. Haşhaş toprağı yormaz ve yarı nadas yerine geçer. Tarlayı erken terk ettiği için yerine hububat ekilir. Haşhaş çapa bitkisi olduğu için, sonraki ekilecek bitkiye yabancı otlardan arınmış, temiz bir tarla bırakır.

Haşhaştan önce yapılan üretim, haşhaşta verim kayıplarına sebep olan hastahkların artmasını engeller. Sulama imkanının zayıf olduğu bölgelerde haşhaş ekildikten sonra tahıl bitkilerinden birisi ekilir.

Keten – Flax

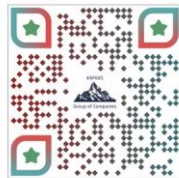
Keten, toprak isteğı bakımından pek seçici olmamakla birlikte yabancı otlardan arınmış, tesviyeli ve toprak nemi mümkün olduğunca yüzeye yakın olan bir tohum yatağı ister. En iyi gelişmesini iyi drenajlı orta-ağır bünyeli topraklarda gösterir. Tuzlu topraklara karşı hassastır. Toprak pH oranının 6'nın altına düşmesi verimini düşürür.

Keten, çapa bitkileri ve baklagil bitkilerinden sonra ekildiğinde iyi bir gelişme gösterir. Keten - Hububat - Baklagil - Mısır şeklinde 4 yıllık bir münavebe uygundur. Mısır yerine yulaf veya soya fasulyesi de uygundur.

Keten bitkisi besin elementleri yönünden toprağı yormadığından ekim nöbetinde iyi bir ön bitkidir. Bu nedenle keten ekilen yerler yarı nadas olarak nitelendirilir. Keten bitkisinin iklim istekleri lif ve yağ tipi olmasına göre değişmektedir. Lif tipi keten yetiştiriciliğı ülkemizde nispi nemi yüksek sahil şeridinde yapılmaya uygundur. Yağ tipi keten yetiştiriciliğı daha sıcak ve kurak bölgelerde de yetiştirilebilir.

Zamanında ve yeterli miktarda su verilmesi verim için önemlidir. Ketenin su kullanımı bitkinin gelişim dönemlerine göre farklılık gösterir. Kışlık ekimlerde sulama yapılmaz. Yazlık ekimlerde ise yağış durumuna göre sulama yapılır. Bitki renginin koyu yeşil olması su ihtiyacı olduğunun belirtisidir. Yağ tipi keten yetiştiriciliğinde hasat tarihinden 3 hafta önce sulamaya son verilmelidir.

**ORGANİK
ÇÖZÜMLER
SUNAR**

Kinoa – Quinoa

Kinoa, besin değeri yüksek ve glütensiz bir tam tahıldır. Protein açısından en zengin besinlerden biridir. Tüm aminoasitleri içeren nadir bitkisel protein kaynaklarından biridir. Diğer hububatlarla kıyasla çok yüksek lif içeriğine sahiptir. Hububatların havyarı olarak nitelendirilmektedir.

Magnezyum, kalsiyum, fosfor, potasyum, mineral, demir, vitamin B ve vitamin D açısından zengin olan, yüksek derecede antioksidan içeren kinoa, glisemik indeksi de oldukça düşük bir besindir. Kilo vermeye yardımcıdır. Kinoa hemen hemen her türlü toprakta yetişebildiği gibi, tınlı ve geçirgenliği yüksek, organik madde değerleri bakımından zengin toprak yapısını sever. Kurak ve tuzlu topraklarda da çok rahat tarımı yapılabilen bir bitkidir. 4.5 ile 9.0 pH değerleri olan topraklarda yetişebilir. Ağır killi topraklar kinoa için uygun değildir.

Kinoa, yüksek dağlık alanlardan, deniz seviyesine kadar olan, ılıman, yağışlı, sıcak ve kuru, soğuk ve kuru, her iklime adapte olabilen çeşitleri olan, kendine dölenen bir bitkidir. Deniz seviyesinden başlayıp, 4000 metre rakıma kadar çok rahat yetişebilir. Her yükseltiye uygun çeşitleri mevcuttur. Kinoa, çeşitlere göre farklılık göstermekle birlikte, ortalama, çimlendikten sonra -1°C, -6°C kadar dayanır. 18°C - 20°C kinoa için uygun sıcaklıklar olup, -8°C ve 39°C sıcaklıklarda yetiştirilebilir.

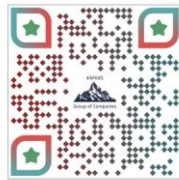
Ortalama toprak ısısının 5 - 7 derece olduğu zaman, Mart, Nisan ayları ve daha yüksek bölgeler için Mayıs başları ve ortaları kinoa ekimi için uygundur. Kinoa tarımında önemli unsurlarından birisi de çiçeklenme zamanının +35 dereceyi geçmeyecek şekilde ekim tarihi bölgelere göre planlanır. Ekimi klasik hububat mibzeri veya havalı hassas ekim mibzeri ile dönüme 500 - 1200 gram kadar tohum gelecek şekilde yapılır. Sık ekim yapılarak yabancı otlar baskı altına alınabilir. Kinoa bitkisi 15-20 cm boya ulaştığında, yabancı ot mücadelesi için, sıra arasının çapalanması gerekmektedir.

Kenevir – Hemp

Endüstriyel bitkilerden olan kenevir bitkisi, başta sağlık sektöründe olmak üzere, kağıt, yakıt ve kumaş yapımında kullanılır. Otomotiv sektöründe de faydalanılan kenevir, petrol ve petrokimya ürünlerine önemli bir alternatiftir.

Son yıllarda ülkemizde kenevir yetiştiriciliği kontrollü olarak belirli illerimizde tekrardan başlatılmıştır. Kenevir yetiştirmek isteyen kişilerin izin belgesi alması şarttır. Gerekli izinler alınmadan yetiştiriciliği yapılamaz.

Ekimin yapılacağı topraklar, organik madde açısından zengin olan topraklar tercih edilir. Toprak pH değeri 7 - 7.5 olması durumunda kenevir çok iyi gelişir. Verimli olabilmesi için dere ve çayların geçtiği yerlerde yetiştirilir.

Anason – Anise

Anason sıcak ve güneşli iklimi sever. Kuru, sıcak esen rüzgarlardan, rutubetli iklimden, çiçeklenme devresindeki yağışlardan zarar görür. Rüzgar zararını önlemek için kuzeyi kapalı yerler tercih edilir. Çabuk tava gelen, besin maddelerince zengin, tavını koruyan, havalanabilen, gevşek ve geçirgen toprakta kolay çimlenir ve hızlı gelişirler.

Anason ekilecek tarla sonbaharda bir veya iki kere derin, ekimden önce de gerekiyorsa bir kere yüzlek sürülür. Daha sonra diskaro ve benzeri bir aletle yüzlek işlenir ve tohum yatağı hazırlanır. İyi hazırlanmış tohum yatağı çimlenme ve tohum çıkışları için önemlidir.

Kanola – Canola

Kanola ekiminden önce tarla derin ve iyi bir şekilde işlenmelidir. Kanola ekimi için küçük tohum ekebilen mekanik mibzerler kullanılır. Ekim sıklığı, toprak çeşidi, iklim ve tohumun özelliklerine göre farklılık gösterebilir. Tohum fazla derine ekilirse çimlenmekte zorlanır.

Kanola yetiştiriciliğinde ekim zamanı, kışın sert geçtiği bölgelerde Ağustos ayı sonu ile Eylül ayının ilk haftalarıdır. Kışların yumuşak geçtiği bölgelerde ise 20 Eylül sonrası veya Ekim ayının son haftası ekilmesi önerilir.

Susam – Sesame

Susam, toprak isteği bakımından fazla seçici değildir. Drenajı iyi, orta bünyeli, kumlu-killi, organik maddece zengin, alüvyal ve hafif topraklarda daha iyi yetişir. Humuslu ve orta ağır topraklarda iyi gelişir. Fazla killi, kireçli, çakıllı ve su tutan topraklarda iyi gelişemez.

Kısa vejetasyon süresine sahip olan susam birçok kültür bitkisi ile ekim nöbetine girer. Susam en çok pamuk, ayçiçeği, yer fıstığı, çeltik, tahıl ürünleri (buğday, arpa, mısır) ve kanola ile ekim nöbetinde yer alır.

Aspir – Safflower

Aspir, yazlık bir bitkidir ve bahar aylarında ekilir. Diğer bitkilere nazaran soğuğa daha dayanıklıdır. Aspir ekimi için 20 Mart ile 20 Nisan tarihleri arası en uygun zamanlardır. Ekimi gecikirse bitki kısa kalır, verim ve yağ oranı düşer. Yabancı ot mücadelesinde sıra arası dar tutulur. Aspir ekiminde de rahatlıkla mibzer kullanılabilir. 5 santimetreden daha derine tohum bırakılmamalıdır.

Ekimden iki hafta sonra çimlenme ve toprak yüzeyine çıkışlar başlar. Ekimden sonra aşırı yağışlardan dolayı toprak yüzeyinde kaymak tabakası oluşursa yüzeye çıkışlar zorlaşır. Bu durumda tarlada diskli bir ekim makinesi gezdirilerek kaymak tabakası kırılır. Aspir, kuraklığa dayanıklıdır fakat sulama önemlidir. Sapa kalkması ve çiçeklenmesi öncesi eğer havalar çok kurak giderse ve toprakta yeterli nem yoksa sulanmalıdır.

Lavanta – Lavender

Lavanta, toprak yönünden seçici olmayan bir bitkidir. Kireççe zengin, süzek ve pH 5.8 - 8.3 arası, kuru ve kalkerli topraklarda çok iyi gelişme gösterir. Kurağa, sıcağa ve soğuğa oldukça dayanıklıdır ama kışı çok sert geçen bölgelerde bazen soğuk zararı görülebilir.

Fide dikiminden sonra bitkinin toprakla olan ilişkisini kuvvetlendirmek için belli aralıklarla 3 – 4 defa sulama yapılmalıdır. İleriki yıllarda bitki susuz koşullarda da yetiştirilebilir ama sulama yapılırsa bitkinin çiçek verimi artar.

Gül – Rose

Gül bitkisi her çeşit topraktan hoşlanmaz. Taze, killi-tınlı ve organik maddece zengin toprakları tercih ederler. Bu topraklar, nemli olduklarında ayağa yapışan, oldukça çabuk kuruyan, kuru ve nemli olmadıkları zaman kolay işlenebilen topraklardır.

Güller küçük ağaçlar gibi büyüdükleri için toprağın besin elementleri açısından zengin olması gerekir. Çabuk köklenebilmeleri ve gelişip büyüye bilmeleri için toprağın çok iyi hazırlanması gerekir.

Safran – Saffron

Safran, sonbaharda hasat edilen ve yazın dikilen soğanlı bir köke sahiptir. En uygun iklim, biraz yağmurlu geçen, sıcak ve kuru bir yaz mevsimidir. Toprağı hafif, killi ve iyi drenajlı olmalıdır. Safran bitkisi, ağır veya nemli topraklarda yetişemez.

Ekim ayları çiçek açar. Çiçek açtıktan sonra toplanıp liflere ulaşmalı ve en kısa zamanda hasadı tamamlamalıdır. Soğan kökleri yıllar içinde parçalanırlar. Tohumları arttırmak için soğanları ayırabilir ve yeniden dikişebilirsiniz. Safran tarımı, yoğun emek isteyen ve zor bir süreçtir. Masrafı az, ancak işçiliği zor bir iştir.

Tıbbi ve Aromatik Bitkiler – Medicinal and Aromatic Plants

Tıbbi ve aromatik bitkilerde; toprağın yeterli miktarda besin ve organik maddesi, uygun toprak koşulları, toprak tipi, drenaj, verimlilik, nem tutma, toprak pH oranı ve seçilen bitki türlerinin yetiştirilmesini doğrudan etkiler.

Tıbbi ve aromatik bitkilerin tarımı da diğer bitkilerde olduğu gibi İyi Tarım Uygulamaları kapsamında veya Organik Tarım mevzuatı içerisinde yer almaktadır. Ülkemizde 60 kadar tıbbi ve aromatik bitki kültürü yapılmaktadır. Üretilen tıbbi bitkilere ve drogılara olan ilgi ve talep de her geçen gün artmaktadır.

İyi Tarım Uygulamaları ve Organik Tarımda; toprak, bitkisel materyal, ekim/dikim, zararlı ve yabancı ot kontrolü, hastalık, gübreleme, mekanizasyon, sulama, alet ve ekipmanlarda herhangi bir bulaşma olasılığına karşı hijyen koşullarına mutlaka uyulmalıdır.

Yem Bitkileri – Feeds

Yem bitkileri, hayvansal üretimin en önemli girdilerden biri olan kaba yemi sağlamanın yanı sıra, toprakların fiziksel ve de kimyasal özelliklerine de katkı sağlar. Kendisini takip eden kültür bitkilerinin verim ve kalitesine olumlu etkilerinin olduğu da bilinmektedir.

Baklagil yemler, organik tarım sisteminde yeşil gübreleme ile ana bitkinin ihtiyacı olan azot gereksiniminin hemen hemen tamamını veya önemli bir bölümünü karşılayabilirler.

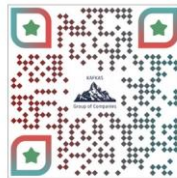
Domates – Tomato

Domates, toprak türü konusunda fazla seçici değildir. Hava ve su tutma kapasitesi iyi olan tuzluluk içermeyen, derin topraklarda daha iyi gelişebilir. Kumlu topraklardan hafif killi topraklara kadar her toprak tipinde yetişir.

Derin, geçirgen, su tutma kapasitesi iyi olan, organik ve besin maddelerince zengin, pH oranı 5 - 7 olan topraklar en iyi sonucu verir. Derin köklü bir bitki olduğu için yapılacak toprak işleminde sürüm derince yapılır.

**ORGANİK
ÇÖZÜMLER
SUNAR**

BİTKİ BESLEME / BİTKİ KORUMA
TOPRAK İYİLEŞTİRME ÜRÜNLERİ

**YERLİ
ÜRETİM**

**Agro
KAFKAS**

Salatalık / Hıyar – Cucumber

Salatalık bitkisi toprak konusunda seçicidir. Nemli topraklarda daha iyi yetişir. Toprağın kumlu-tınlı bünyeye sahip olması, tuz içeriği çok yüksek olmaması, pH oranının 5.5 - 7.5 olması idealdir. Derin, gevşek bünyeli, fazla kireç içermeyen, organik madde içeriği en az %5 olan topraklardan hoşlanır.

Salatalık bitkisi, fazla soğuk ve sıcaklarda kolay hastalanmayan bir yapıdadır. Aşırı soğuklarda verim kaybı ve donma belirtileri ortaya çıkar. Yüksek sıcaklıklarda bitkilerde mantarsal hastalıklar ve terleme görülür.

Biber – Peppers

Biber, toprak isteği konusunda fazla seçici değildir. İyi bir gelişim ve verimlilik için derin, geçirgen, su tutma özelliği iyi olan, organik ve mineral maddeleri zengin, bahçe toprağı denilen tınlı topraklardan iyi sonuç alınır.

Biber kökleri narin yapıda olduklarından ağır killi, havasız ve su tutan topraklarda verimli bir yetiştiricilik yapılamaz. Biber, tınlı-kumlu, tınlı-hafif killi, organik maddece zengin olan topraklar üzerinde en iyi gelişmeyi ve verimi verir. Toprak pH oranı 6 - 6.5 olmasını ister.

Soğan – Onion

Soğan bitkisi, yeterli miktarda besin maddesi içeren, hafif bünyeli toprakları sever. Kumlu-tınlı topraklar ve humusça zengin, killi-kumlu topraklarda iyi ürün alınır. Yüksek asitliliğe karşı hassastır. pH oranı 6 - 6.5 olmalıdır.

Soğan yetiştiriciliğinde toprak hazırlığı ve gübreleme önemlidir. Tarla, sonbaharda bir yada iki defa orta derinlikte sürülüp taban gübrelisi olarak bırakılır. Toprak tava gelince diskaro ve tırmık geçilerek, kışın yağış ve donla dağılan gübre düzlenip dikim yapılır.

Sarımsak – Garlic

Tınlı ve kumlu toprakları sever. Ağır, su tutan ve killi topraklarda başlar gelişemez. Böyle topraklarda gelişim yavaşlar ve başlar çürür. Kuru topraklarda başlar küçük ve cılız kalır.

Yetiştirildiği sezon yapılan gübrelemeyi sevmez. Toprakta bir önceki dönemden verilmiş olan organik gübrenin bulunmasını ister. Organik madde içeriği yüksek, kumlu tınlı topraklarda çok iyi gelişir. Toprak fazla nemli olmamalıdır. Asitliğin nötr olması gereklidir. Fazla asitli ve bazik topraklarda gelişme yavaşlar.

Lahanagiller – Cabbage

Lahana grubu sebzeler toprak bakımından fazla seçici değildir. Kumlu, tınlı, ağır yapılı, killi topraklar gibi bir çok toprak türlerinde yetiştirilebilirler. Kaliteli mahsuller için kumlu, kumlu-tınlı ve organik maddece zengin, orta ağırlıkta topraklar en uygun topraklardır.

Lahana grubunun yetiştirileceği toprakların mineralce zengin olmasına dikkat edilmelidir. Bu nedenle toprak analizi yapmak önemlidir. Toprağın pH değerinin ortalama 6.5 olması, güneş gören bir nokta olması ve gübreleme lahana grubu yetiştiriciliğinde çok önemlidir.

Taze Fasulye – Fresh Beans

Fasulye, derin, geçirgen, su tutma kapasitesi yüksek ve organik maddece zengin, kumlu-tınlı bahçe toprağını tercih eder. Toprak pH oranı 5.5 - 6.7 olan yerlerde iyi verim alınır. Fasulye, ılık iklim sebzesi olup, tek yıllıktır.

Hububat ekili tarlaya fasulye ekileceğinde, hububat bitkilerinin hasadından sonra anızın sökülüp toprağa karıştırılması amacıyla 5 - 7 cm derinliğinde sonbaharda sürüm yapılır. İlkbaharda toprak ekim öncesi tekrar kaz ayağı ile sürülür ve ardından da diskaro geçirilerek toprak ekime hazır hale getirilir.

Yeşil Sebzeler – Green Veggies

Ispanak, çok ağır olmamak şartıyla toprak konusunda seçici değildir. Ispanak tarımı için en iyi topraklar, killi-tınlı ve humusça zengin olan topraklardır. pH 6.5 - 7.5 arası olmalıdır. Asitli topraklarda verim düşer.

Pırasa her tür toprakta yetişebilir. Humuslu, besin maddelerince zengin, nemli ve tınlı-killi topraklar idealdir. Toprakta humusun artması kaliteyi yükseltir. pH 6 - 6.5 arası olmalıdır.

Marul ve maydanoz her tür toprakta rahat yetişebilir. Kaliteli ürün humuslu, su tutma kabiliyeti iyi, kumlu-tınlı topraklardan alınır. Tarladaki yabancı otlar maliyetleri yükseltir ve mahsul kalitesini önemli ölçüde bozar.

Patates – Potato

Patates, kök sistemi zayıf olduğundan, derin profilli, süzek, havadar, yumuşak, kabarmış, iyi ısınabilen topraklarda bolca verimli olur, düzgün ve kaliteli yumrulu ürün verir. Ağır bünyeli topraklar kök gelişmesini engeller, yumruları çürütür.

Toprak pH oranı 5.5 - 6 olduğunda iyi gelişir. pH oranı 4.8 altına düştüğünde ise bitkilerde kalsiyum yetersizliği belirtileri görülür. Taban suyu yüksek olan ve çorak (tuzlu) toprakta gelişemez. Kendinden sonra ekilen bitkilere temiz ve havalanmış bir toprak bırakır.

Patlıcan – Eggplant

Patlıcan tarımı, uygun yetiştirme teknikleri ile herhangi bir tarım toprağında başarılı olabilir. Patlıcanın kaliteli büyümesi ve gelişmesi için organik maddece zengin, pH 6 - 7 arasında, iyi drene olan, verimli ve kumlu tınlı topraklar tercih edilmelidir. pH oranının yüksek veya düşük olması verimin düşmesine sebep olur.

Patlıcan, kök çürüklüğüne hassas bir bitki olduğundan, ağır ve killi toprakta yetişmez. Nematod problemlerinin de geneli kumlu topraklarda görülmektedir.

Kabak – Squash

Yetiştirilme mevsimleri ve değerlendirilme şekillerine göre kabak diğer sebzelerden farklılık gösterir. Yazlık kabaklar yemeklik olarak, kışlık kabaklar ise tatlı ve böreklik olarak değerlendirilir. Bu üretimin dışında büyük miktarda kabak çekirdeği de üretilir.

Toprak bakımından çok seçici olmamakla birlikte, çok ağır ve kumlu toprakları sevmez. Geçirgen, su tutma kabiliyeti iyi, organik ve mineral maddelerce zengin topraklarda en iyi mahsul ve tohum alınır.

Havuç – Carrot

Serin iklimlerde yetiştirilen havuç, kısa güne ihtiyaç duyar. Çimlenmesi sonrasında denkle gelen erken gelişme dönemlerinde soğuğa ve dona karşı dayanıklıdır.

Toprak asidine karşı dayanıksız olan havuç için uygun olan pH değeri 6.5 - 7.5 arasındadır. Bu sebeple kireçli topraklarda kolay yetişir.

Turp – Raddish

Turp, toprak istekleri bakımından seçici bir bitkidir. Turpun düzgün olması, tadın ve aromanın iyi bir şekilde gelişmesi için hafif bünyeli tınlı topraklar tercih edilir.

Toprak bünyesi ağırlaştıkça turpta şekil bozulmaları, çatlamalar ve acılaşıma ortaya çıkar. Bu nedenle killi ve ağır topraklarda turp yetiştirilmez. Kumlu topraklarda organik gübre kullanımı iyi sonuç verir. Besin maddesi yönünden fakir olan zayıf topraklarda koflaşma meydana gelir.

Turplar farklı şekil, renk ve irilikte olabilirler. Kırmızı olanlarına fındık, beyaz olanlarına kestane, siyah olanlara bayır turpu adı verilir.

Kök gelişimi belli bir düzeye gelinceye kadar yumru gelişmesi olmaz. Kök derinliği fındık turplarında 10 - 15 cm, bayır ve kestane turplarında 30 - 50 cm'ye kadar iner. Yan kökler 5 - 15 cm arasında değişen bir alana yayılır.

Mantar – Mushroom

Sebze grubunda değerlendirilen mantarlar, insan eliyle üretilen, zehirsiz ve tehlikesiz tarımsal ürünlerdir. Besin değeri açısından yüksek protein değerine sahip bir besindir. Lifli yapısı, kolay sindirimi, içerdiği vitaminler, antioksidan ve antibakteriyel nitelikte olması ile tüketimi giderek artan bir tarım ürünüdür.

Kültür mantarının üretimi, kompost içerisine misellerin ekilmesi ile başlanır. Miseller bu kompost içinde yetişir. Gelişim için sıcaklık 23°C - 25°C, nem ise %80 - %90 olmalıdır.

İstiridye mantarında kompost, ortam ısısı ve nemine dikkat edilmelidir. Kompostta %50 oranında kuru madde, %2 ila %5 oranında istiridye mantarı miseli olmalıdır. İstiridye mantarı, karanlık ortamlarda, 22°C ile 24°C arası sıcakta yetişir. Misellerinin bulunduğu kompostun nem oranı ise %70 olmalıdır.

Ekonomik değeri olan bir diğer çeşit de Trüf mantarıdır. İçeriğinde %53 ila %76 su, %9 protein, %7 karbonhidrat ve %8 mineral ile besin değeri çok yüksek bir mantar türüdür. Dünya çapında 'kara elmas' olarak bilinir.

Kavun & Karpuz – Melon & Watermelon

Kavun meyvesi, derin, iyi havalandıran, besin maddelerince zengin, su tutma kapasitesi yüksek, hafif asidik, tuzluluğu düşük, pH 6 - 7.5 olan topraklarda iyi yetişir. Sıcaktan çok hoşlanır. Tohumlarının çimlenebilmesi için sıcaklığın minimum 15°C olması gerekir.

Karpuz meyvesi ağır toprak koşullarından hoşlanmaz. Kumlu-tınlı toprakları severler. Eğer toprağı kumlu ise gübreleme ile ıslah edilebilir. Karpuz yetiştirilecek bir toprakta organik maddelerin minimum %5 olması gerekir. Toprağı 1 metreden daha derin ve taban suyu 1 metreden aşağıda olmalıdır.

Kayısı – Apricot

Kayısı ağacı, yarı sıcak ve sıcak bölgelerde, arazinin bol güneş gören güney yönlerinde, derin, geçirgen, az meyilli, besin maddeleri zengin, tınlı ve hafif kireçli, tınlı, kumlu tınlı ve humuslu topraklarda iyi gelişirler ve meyve kalitesi artar. Çok fakir ve kuru topraklarda büyüme geriler ve verim azalır. Bunun gibi topraklar iyi gübrelenmeli ve sulanmalıdır.

Ağır ve besin maddeleri zengin topraklarda ağaçlar kuvvetli sürgünler meydana getirir, geç meyveye yatarlar, meyveleri iri ve sulu ancak kuru madde miktarı düşük olur. Ağır killi, nemli ve taban suyu yüksek toprakları sevmezler. Bu durumda ağaçlar zamklanma hastalığına yakalanır ve kısa sürede kururlar.

Kiraz & Vişne – Cherry & Sourcherry

Kiraz yetiştiriciliğinde bir çok toprak tipinde bahçe kurulabilir. Toprak pH 6 - 7 arası olan, geçirgen, derin, besin ve organik maddece zengin toprak olması istenir. Yüksek oranda kireçli, kumlu ve kıraç topraklarda yetişmez.

Vişne, toprak konusunda toleranslıdır. Kuru, kumlu veya kireçli topraklarda yetişebilir. İyi drene edilmiş, derin, verimli, havalandırmaya uygun, organik madde yönünden zengin ve düzenli sulanan topraklar, vişne üretimi için idealdir. Bu topraklarda ağaçlar zamklanmaz ve sağlıklı olur. Meyveler kaliteli ve iri olur.

Erik – Plum

Erik, toprak konusunda çok seçici değildir. Saçak köklüdürler ve az derin topraklarda da yetişebilirler. Toprağın çok kumlu olduğu durumda erik ağacının ömrü kısa olur.

Bu tür topraklar için Japon çeşitleri tercih edilmelidir. Killi topraklarda Avrupa eriği ve Can eriği, kurak topraklarda da badem ağacı anaç olarak kullanılır. En uygun pH 6.5'tir.

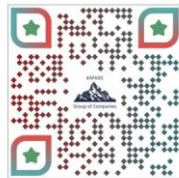

Dut – Mulberry

Dut ağacı en iyi verimi tınlı, kumlu-tınlı veya killi-tınlı topraklarda verir. pH derecesi 6.5 - 7 olmalıdır. Özellikle ağacının dikildiği yerde taban suyu toprak yüzeyine yakın olmalıdır. Bitki, sıcak ılıman ve bol güneşli bölgelerde en iyi verimi verir. Meyve ağacı yetiştiriciliği yapılan her yerde dut yetiştirilebilir.

Nem düzeyinin iyi olduğu topraklarda ağacı iyi gelişir ve yüksek verim verir. Yaz ayları, sıcak ve kurak devrelerde sulamaya özen gösterilmelidir. Sulama suyunun kalitesi iyi olmalı ve aşırı sulama yapılmamalıdır.

Ağaçların gelişimi ve ürün verimi bakımından doğru budama yapılmalıdır. Beyaz ve kırmızı dut çeşitleri hızlı ve uzun sürgünler oluşturur. Karadutta ise sürgünler kısıdır ve daha yavaş gelişir. Bu durumlar göz önünde bulundurularak budamalar yapılmalıdır.

Bağ - Grapes

Her bitkisel üretimde olduğu gibi bağcılıkta da öncelik toprak analizi ile başlar. Toprak bünyesindeki eksiklikler ve üretimi yapılan bitkinin ihtiyaçları tespit edilerek gübreleme yapılır. Bağcılık, dünyada birçok iklim kuşağı ve toprak çeşidinde yapılabilmektedir.

İncir - Figs

İncir meyvesi, ekolojiye uyumlu bir meyvedir. Ülkemizde her bölgede yetiştirilebilir de en kaliteli incirler, Ege bölgesindeki Menderes havzalarında yetiştirilmektedir.

Toprak konusunda çok seçici olmayan incir; derin, kireçli, kumlu-killi ve yeterli miktarda organik maddeye sahip toprakları severler. Taban suyu yüksek, tuzlu topraklarda incir kalitesinde düşüşler gözlemlenebilmektedir.

Zeytin - Olive

Zeytinlik arazinin toprak yapısının tınlı veya killi-tınlı bünyeye sahip, hafif kireçli ya da çakıllı olması en iyisidir. Toprak derinliği en az 1,5 - 2 metre, organik madde ve besin elementleri bakımından zengin, su tutma kapasitesi iyi olan, tuzluluk sorunu olmayan, pH 6 - 8 arası topraklar olmalıdır.

Zeytin ağacı, taban suyunun yüksek olduğu ortamları sevmez. Taban suyu 1 metreden fazla olan veya kışın zeytin köklerinin 3 - 4 hafta su altında kaldığı alanlarda, köklerin fazla sudan zarar görmemesi için zeytinlik arazinin önce drenaj çalışması yapılmalıdır.

Üzümsü Meyveler - Berries

Böğürtlenin toprak istekleri diğer üzümsü meyvelerden pek farklı değildir. Yüksek ürün elde etmek için orta ağır (kumlu-killi), organik maddece zengin, su tutma kapasitesi yüksek ve iyi drene olabilen topraklar tercih edilir. Toprak pH değeri yaklaşık olarak 6,5 olmalıdır.

İklim istekleri bakımından fazla seçici olmayan böğürtlenlerin değişik iklim şartlarına kolayca adapte olduğu görülür. Böğürtlen genellikle bol güneşli, rüzgardan korunmuş, hasat zamanı yağmur olmayan, yeterli toprak rutubeti olan ve kışları ılık geçen yerlerde rahatlıkla yetiştirilir.

Maviyemiş, ılıman iklimde yetişebilen, çok yıllık, çalı formunda ve kışın yaprağını döken üzümsü bir meyvedir. Maviyemiş tarımı için en uygun alanlar, tam güneş alan veya biraz gölge olan, güney yönüne bakan ve hafif meyilli alanlardır. Ayrıca su drenajı ile hava akımının da nispeten iyi olması gerekir.

Maviyemiş çiçeklerinin soğuklara dayanımı diğer birçok üzümsü meyveden daha yüksektir. Bu açıdan kuzey - batıya bakan alanlar da yetiştiricilik için uygun olabilir. Bölgedeki kış soğukları ile muhtemelen don olaylarına bağlı olarak dikim ilkbahar veya sonbaharda yapılabilir.

Frenk Üzümü – Currants

Frenk üzümü, drenajı iyi olan, organik madde yönünden zengin, killi – kumlu toprakları sever. Diğer üzüm türlerine göre daha fazla organik madde ihtiyacı vardır. İdeal yetiştiricilik için toprak nötr ya da hafif asidik yapıda olmalıdır. pH oranı 5.5 - 6'dan aşağı olmamalıdır.

Dikilecek fidanların kuvvetli, gelişmiş köklere sahip ve hastaliksız olmalarına dikkat edilmelidir. En çok tercih edilen fidanlar 1 yaşındaki fidanlardır. Çünkü bu fidanlar daha kolay tutarlar ve az fire verirler. 1 yaşlı fidanların zayıf olması durumunda 2 yaşlı fidanlar da dikim için kullanılabilir. İdeal dikim zamanı sonbahar aylarıdır. Dikim işlemleri, ilkbahar aylarında tomurcuklar sürmeden bitirilmelidir.

Kırmızı frenk üzümleri genellikle dikimden 4 yıl sonra, siyah frenk üzümleri ise 4 – 5 yıl sonra tam verime ulaşırlar. İdeal bakım şartlarında 12 – 20 yıl ekonomik ömre ulaşabilirler. Hasat zamanı ve olgunluğu, meyvenin kullanış amacına göre değişmektedir.

Genel olarak salkım üzerinde bulunan bütün meyvelerin en iyi derecede renklendikleri zaman, hasat için uygun zamandır. Hasat elle ya da özel hasat makineleriyle yapılabilir. Genellikle kırmızı frenk üzümünde meyveler salkımlar halinde, siyah frenk üzümlerinde ise tane olarak hasat edilir. Ortalama verim çeşit özelliği, bakım ve çevre şartlarına göre dekarda 600 – 1200 kg arasında değişir.

Yabancı ot mücadelesinde çapalama benzeri mekanik mücadele yöntemleri kullanılmalıdır. Çünkü özellikle siyah frenk üzümleri yabancı ot ilaçlarına (herbisitlere) karşı çok duyarlıdır. Malçlama yapmak da iyi bir mücadele yöntemidir.

Çilek – Strawberry

Çilek, saçak köklü bir bitkidir. Derin, verimli, nem tutma kapasitesi yüksek, iyi drene olan, kumlu-tınlı, milli ve süzek topraklarda daha iyi yetişirler. Birçok çilek çeşidi hafif, kumlu, çakıllı ve taşlı toprakta, killi ağır ya da ıslak topraklara göre daha iyi gelişir. Yabancı ot mücadelesi, çilek üretiminde çok önemlidir.

Kireç miktarı fazla olan topraklarda çilek üretimi tavsiye edilmez. Kireç oranı yüksek topraklarda çilek yetiştiriciliği yapılacaksa, fazla kireç demir alımını engellediği için Kloroz (sararma) görülür. Bu tür topraklarda kloroza dayanıklı çeşitler kullanılmalıdır.

Şeftali – Peach

Şeftali yetiştiriciliği için en uygun topraklar; süzek, killi, kumlu, çakıllı, milli, çabuk ısınan, derin ve alüvyial topraklardır. pH oranı 6 - 7 arası olmalıdır. Yeterli miktarda gübreleme ve sulama ile kumlu topraklarda da yetişebilir.

Derinliği 1 metreden fazla olan topraklar en ideal yetiştirme ortamıdır. Killi, ağır, soğuk ve taban suyu yüksek topraklarda sürgünleri pişkinleşmez. Böyle durumlarda ağaçlarda zamklanma meydana gelir.

Elma – Apple

Elma genelde birçok toprak tipinde başarılı sonuç verir. Bahçe kurulacak arazideki alt toprağın yapısı, toprak yüzeyinin çeşit ve kalitesinden daha önemlidir. Alt toprak, bitki kökleri hiçbir zaman su içinde kalmayacak ve köklerin yayılmasına kolaylık sağlayacak şekilde drene edilmelidir.

Elma için ideal topraklar, geçirgen ve nemli topraklardır. Çok kireçli topraklarda demir alımının engellenmesinden dolayı bitkide sarılık görülür. Elma için toprak derinliği 2 metre ve daha fazla olan, hafif asitli yapıda, pH 6 - 6.5 arası topraklar tercih edilir.

Armut – Pear

Armut meyvesi için ideal olan toprak tipi; geçirgen, derin, sıcak ve organik madde miktarı yüksek topraklardır. Armut, kumlu topraktan killi topraklara kadar, her çeşit toprak tipinde rahatlıkla yetiştirilebilir.

Aşırı kurak toprakta yetişen armut meyveleri, su düzeni bozukluğundan, kumlu ve şekilsiz olur. Nemli ve killi toprakta yetişen meyveler ise fazla iri, bol sulu, gevşek dokulu olurlar. Bu yüzden de depo ömürleri kısa olur.

Ayva – Quince

Çok ağır, aşırı kireçli, fazla geçirgen olan toprakların dışında kalan bir çok toprak tipinde düzenli sulama yapıldığı takdirde ayva yetiştiriciliği rahatlıkla yapılabilir. pH oranı nötr veya hafif asidik olması istenir.

Birçok toprak tipinde yetişmesine rağmen, besin maddelerince zengin, geçirgenliği yüksek, sıcak ve kumlu-killi topraklardan hoşlanırlar. Hafif topraklarda ağaçlar hızlı büyür ama ağır toprakta yetişen ağaçlara göre kısa ömürlü olur. Aşırı kireçli ve soğuk topraklar, ayva için uygun topraklar değildir.

Nar – Pomegranate

Nar meyvesi en iyi gelişmeyi, kuru ve sıcak hava koşullarında, derin, geçirgen, nemli ve serin topraklarda gösterir. Ağır killi ya da killi, silisli, çakıllı, kumlu, kireçli, alkali ya da asitli olan toprak tiplerinde de yetişir. Nar ağacı tuzluluğa karşı orta derecede dayanıklıdır.

Toprağın havalandırılması, toprak neminin korunması ve yabancı ot kontrolü için toprak işleme önemlidir. Ancak ağır yapılı, fazla su tutan, geçirimi az topraklarda, kış aylarında bahçede örtü bitkisi bulundurmak faydalıdır.

Narenciye – Citrus

Narenciye yetiştirilecek toprağın öncelikle havalandan ve süzek yapıda olması gerekir. Çünkü narenciye kökleri yüksek miktarda oksijen ister ve havasızlığa hassastır. Ağır, havasız toprakta boğulma tepkileri görülür.

Narenciye bahçesi kurulacak toprağın belli bir derinliğe kadar bir örnek şekilde inmesi gerekir. Derinlik en az 1 metre olmalıdır. En azından 1 metre kadar taban kayası ya da geçirimsiz bir kil tabakası bulunmamalıdır. Taban suyu sorunu da olmamalıdır.

Cennet Hurması – Paradise Palm

Cennet hurmaları, organik maddece zengin, drenajı iyi olan, orta – ağır toprakları severler. Ancak gerekli toprak işleme teknikleri ile çok hafif topraklardan, çok ağır topraklara kadar birçok toprak tipinde yetiştirilebilir. İdeal pH aralığı 6.5 – 7 'dir. Toprakta bulunan kireç oranı %20'den fazla olmamalıdır.

Cennet hurması ağacının dalları gevrek yapıda ve kolay kırılır oldukları için, hasat sırasında meyveler asılarak koparılmalıdır. Bir elle meyve tutulurken diğer elle özenli bir şekilde daldan koparılır. Uzun saplı olan çeşitlerde meyve sapı kesilerek de hasat yapılabilir. Hasat olan meyvelerin toplama kaplarına zedelemekten konulması gerekir.

Günümüzde en çok tercih edilen çeşitler çekirdeksiz, tadı buruk olmayan, sert etli, depolama ve taşınmaya elverişli çeşitlerdir. Bahçe kurulumu için toprak hazırlığına yaz aylarında başlanır. Mutlaka toprak analizi yaptırılmalı ve analiz sonuçlarına göre gereken gübreler verilmelidir.

İğde – Oleaster

İğdeler çalı veya ağaç formunda bitkilerdir. Geçirgen toprakları sever. Kireçli topraklarda da gelişebilir. 8 metreye kadar boylanan, çalı veya ağaç formunda bitkilerdir.

Yaprak döken ve dökmeyen türleri vardır. Yaprakları sarmal dizilişli, üzerleri gümüşü renkli tüylüdür. Çiçekleri silindirik veya çan şeklinde, dal üzerinde tek veya demek halinde ve çok keskin kokuludur. Meyvesi etlidir ve yenir. Kızıl açık kahve renkli ve taş çekirdeklidir. Ayrıca iyi bir arı konukçusudur.

Güneşli ortamlarda iyi gelişir ancak bazı türler gölge alanları tercih ederler. Soğuğa dayanıklıdır. İğde ağaçları kuraklığa ve susuzluğa karşı oldukça dayanıklıdır. Ancak, iğde üretimi yapılan iğde bahçelerinde ağaçları belirli aralıklarla sulamak meyve verimini artırır.

İğde üretimi, tohum, çelik, daldırma ve ayırma yöntemleri ile yapılır. İğde ağacının dalları sık ve dikenli olduğundan, budamanın kesinlikle budamayı bilen kişilerce ve gerekli malzemelerle yapılması önemlidir.

Kivi – Kiwi

Kivi asmalı bir bitkidir. Toprağının derin ve süzek olması gerekir. Taban suyu yüksek olan, ağır ve killi topraklar kivi yetiştiriciliği için uygun değildir. Kivinin yetişmesi için asitli topraklar gerekir. Toprak pH seviyesi kaliteli kivi yetiştiriciliği için çok önemlidir. Toprak pH seviyesi 5.5 - 7 arası olmalıdır.

Kompost gübre kullanımı kivi yetiştiriciliği için idealdir. İklim şartları da kivi yetiştiriciliği için dikkat edilmesi gereken konulardandır. Sert rüzgarların olduğu iklimlerde yetişemez. Soğuğa karşı dayanıklı olan bu meyve çok yüksek sıcaklıklara ise dayanamaz.

Muz – Banana

Muz yetiştiriciliği yapılacak bölgenin hem hava hem de toprak koşullarını sağlaması gerekir. Uygun hava koşulları ve toprakla birlikte Mart, Nisan ve Mayıs aylarında muz yetiştiriciliği yapılabilir. Ekim yapılan bölge 150 mm'den az yağış alıyorsa ek sulama yapılmalıdır. Sıcaklık muz yetiştiriciliğinde önemlidir ve asla -2°C altına inmemelidir.

Toprak yapısı ise killi, humuslu ve kumlu olmalıdır. Geçirgen olmayan bir toprakta muz yetiştirilemez. Kaliteli muz üretimi için pH değeri 7 olan topraklar verimi arttırır. Bu koşullar sağlandığında Ekim ayından Mayıs ayına kadar muz hasadı yapılabilir.

Ananas – Pineapple

Çok yıllık bir bitki olan ananas, humus açısından zengin, iyi drenajlı topraklarda daha iyi yetişir. Kumlu, ağır ve çok hafif özellikteki topraklar, ananas yetiştiriciliği için uygun değildir. Ayrıca, hafif kumlu toprakta yetiştirme yapıldığında, daha erken meyve verdiği görülür. Ancak bu durumda meyvelerin küçük olması verimi düşürebilir.

Ağır topraklarda ananas ekimi yapıldığında genellikle havasızlık nedeniyle meyveler çürür. Ananas yetiştirilecek toprağın pH dengesinin 5.5 - 6 aralığında olması gerekir. Organik madde oranı ise %2 hesaplanır.

Ananas yetiştirmek için uygun iklim ve toprak koşulları ekinin oldukça seçici olduğunu gösteriyor. Sıcaklık isteği sıcak ve ılık iklimi işaret ediyor. Ananasın sağlıklı gelişimi için sıcaklığın 18 - 29 derece arasında olması gerekiyor. Meyve oluşumu için özellikle bahar aylarında yüksek sıcaklık istiyor. Yazın ananas yetiştiriciliği yapılan yerlerin 33 derece sıcaklığa ulaşması şarttır.

Kışın en düşük sıcaklığın 16 derece olması önemlidir. Çok soğuk yerlerde ananaslar zarar görür. Ayrıca, çiçek oluşturmak için sıcaklık isteği, en az 20 derecedir.

Ananas, çok yüksek su oranına, lif oranına, vitamin ve mineral oranına sahip olan, dünya üzerinde en fazla sevilen ve tüm dünya mutfağında kullanılan bir meyvedir. Tropikal meyveler arasında kategorize edilen ananas, dünyada özellikle Hawaii adaları, Filipinler, Malezya, Tayland, Brezilya gibi ülkelerde üretiliyor. Dünyanın en fazla ananas üreten ülkesi ise Hindistan olarak biliniyor.

Kurt Üzüümü – Goji Berry

Goji Berry bitkisinin halk arasında bilinen ismi Kurt Üzüümüdür. Anavatanı Tibet ve Moğolistan bölgesi olduğu için çok düşük sıcaklıklara bile dayanıklıdır.

Kışın yapraklarını döken, çalı formunda ve uzun ömürlü bir ağaçtır. Tohumdan ve çelikten üretilir. Toprak konusunda çok seçici olmamakla birlikte, hafif killi, milli ve drenajlı toprakları sevmektedir.

Dünyadaki en yüksek antioksidan içeren gıdalardan biridir. Farklı toprak türlerine ve çeşitli sıcaklıklara kolay adapte olabilen dirençli bir bitkidir. Kısa ve uzun çeşitleri olan bu bitki üç metreye kadar büyüyebilir.

Goji Berry, asmadan çok çalı formundadır. Budanabilir, kısaltılabilir ve süs bitkisi olarak kullanılabilir. Ülkemizin her bölgesinde, 200 ~ 2000 m rakım arasında yetişen bir bitkidir. Nemli sahil iklimleri için uygun değildir.

Ömrü yaklaşık 100 yıldır. Kökleri ölmediği sürece sürgün vermeye hazırdır. Biyolojik yapısı gereği hızlı büyüyen ve fidan dikildiği ilk yıl dahi çabuk meyve veren bir bitkidir. Su isteği bölgelere göre oranı değişmekle beraber, özellikle ilk yıllarda yaz kuraklığını atlatabilmek ve verim için mutlaka sulama gereklidir. İdeal sistem damla sulamadır. Yağışın yeterli olduğu bölgelerde ilerleyen yıllarda kademe kademe azaltılarak 3-4 yıl sonra sulamaya son verilebilir.

Kara Mürver – Elderberry

Mürver, organik madde yönünden zengin toprakları tercih eder. Toprağın pH derecesi 7.5'i geçmemelidir. Drenajı iyi topraklarda daha iyi yetişir. Mürver, kısmen gölgeli yerlerde genellikle iyi gelişir de, iyi bir malzeme gelişimi ve yeterli yeni sürgünler için güneşli bir yer ön şarttır. İklim isteği açısından çok seçici değildir. Güneşli ve yarı gölge yerleri tercih eder. Günlük 3 saat gün ışığı alan hemen her iklimde yetişebilir.

Çiçeklenme zamanı, konuma bağlı olarak Mayıs ayı sonuna kadar başlamayacağı için, çiçek donlarından korkulacak bir şey yoktur. Mürver, ağaç donlarına karşı duyarsızdır. Mürver yetiştiriciliği için 700 - 800 mm yıllık yağış miktarları idealdir. Nötr veya hafif asidik pH olan, derin, besin açısından zengin topraklarda en iyi şekilde gelişir.

Su basması ve kurumaya meyilli yerlerden kaçınılmalıdır. Mürver bitkilerindeki ölümle ilgili birçok sorun, su basması veya yüksek yeraltı suyu seviyeleri nedeniyle olumsuz toprak koşullarıyla ilgilidir. Çiçekleri güzel kokuludur. Çiçeklenme, ilkbahar sonunda başlar, yaz sonuna dek sürer. Çiçekler beyaza yakın krem renktedir ve salkıma benzer bir yapıda pek çok küçük çiçek bir arada açar.

Salkım yapısı yukarıya doğrudur. Meyveler olgunlaştıktan sonra salkımlar aşağı sarkar. Meyvelerinin tam olgunlaşması sonbaharın sonunu bulur. Meyvelerin, siyaha yakın koyu mor renkleri vardır. Mürver yaprakları ve henüz olgunlaşmamış meyveleri zehirlidir. Çiçekleri ve olgun meyveleri zehirli kabul edilmeseler de çiğ halde tüketilmeleri tavsiye edilmez.

Avokado – Avocado

Avokado, toprak istekleri konusunda çok seçici değildir. Birçok çeşitli toprak tipinde rahatlıkla yetişebilir. Avokado için en ideal topraklar; 1 metreden az olmayan, verimli, drenajı iyi olan, özellikle de kumlu-tınlı ve alüvyal topraklar ile pH 5 - 7 olanlardır.

Toprakta taban suyunun seviyesi en fazla 1.5 - 2 metre civarında olmalıdır ve taban suyunun fazla yüksek olduğu topraklarda drenajla bu seviyeye düşürülmelidir.

Pitaya – Ejder Meyvesi

Pitaya üretimi genel olarak kolaydır. Kumlu, milli, organik madde bakımından zengin bir toprağa dikilen çekirdekler yeterli nem ve su ile desteklenip birkaç haftada köklenebilir. Ejder meyvesi dikimi yapmak istiyorsanız; tohum almak yerine, fidan olarak ya da çelik kullanırsanız daha iyi verim alırsınız.

Pitaya, iç kısmı kırmızı etli olan türü beyaz etli olan türe göre daha lezzetli ve daha tatlı bir aromaya sahiptir. Pitaya, çiçek açtıktan yaklaşık 30 gün sonra meyvesi olgunlaşarak hasat edilir. Dikilen fidan çeşidine göre yılda 3 - 5 kez ürün almak mümkündür.

Pitaya, kendi başına ayakta duramadığı için asma gibi desteklemek gerekir. Bunun için sağlam beton veya demir direkler tercih edilebilir. Pitaya, ortalama yağış alan her bölgeye uyum sağlayabilir. Kışın seranızı ısıtmanız, yazın üzerine örteceğiniz gölge tülü ile aşırı sıcaktan korumanız gerekir.

Papaya – Papaya

Papaya, güneşli, sıcak, humuslu ve bol sulu topraklarda yetişir. İyi drenaja sahip, kumlu, derin, besin elementleri bakımından yeterli topraklarda iyi gelişir. Su baskınlarına karşı duyarlıdır. Ölmese bile çok yavaş gelişir. Su kurak dönemlerde verilmelidir. Aşırı sulama, büyümede geri kalmaya, çiçek dökme ve taze meyvelerin dökülmesine neden olur.

Bitki bol sıcak ve sürekli nem ister. Papaya ılıman, bol yağışlı ya da sulanabilir yetiştirme ortamlarında iyi bir gelişim gösterir. Kuvvetli rüzgarlar, su baskını ve don olan ortamlarda gelişimi yavaşlar. Dayanabileceği minimum sıcaklık 0°C civarındır. Papaya bitkisi hızlıca gelişen bir türdür. Yeterli besin elementleri verilen fakir topraklarda düzenli gübreleme ile bol miktarda ürün alınabilir.

Kabak Çekirdeği – Pumpkin Seeds

Çerezlik kabak yetiştiriciliğinde en önemli girdi tohumdur. Geniş alanlarda üretim yapan üreticilerimiz toprak işleme ve tohum ekiminde çoğunlukla buğday ekim makinalarını kabak ekiminde de kullanırlar.

Çekirdek Kabağı ilk yetiştirilmeye başlandığı yıllarda sulu koşullarda yetiştirilmişse de daha sonraları, kıraç koşullarda da yetiştiriciliği denenmiş ve olumlu sonuçlar alınmıştır. Bu nedenle, bugün sulu koşullar yanında kıraç koşullarda da yetiştiriciliği yapılmakta ve üretici bu koşullarda bile yüksek gelir elde etme imkânı bulmaktadır.

Kabak yetiştiriciliği geniş alanlarda yapıldığı için yağmurlama sulama bu bitki için uygun bir sulama yöntemidir. Her ne kadar ülkemizde salma sulama kullanımı yaygınsa da bu yöntem sağlıklı değildir.

Bitkiler 3-4 yapraklı döneme geldiğinde kaymak tabakasını kırma, yabancı otları temizleme amacıyla çapa yapılır. Eğer elle ekim yapılmışsa, ilk çapayla birlikte her ocakta 1 sağlıklı bitki kalacak şekilde seyreltme yapılır. İlk çapadan 3 - 4 hafta sonra gerekirse 2. çapa yapılır. Daha sonra bitki toprak yüzeyini kapattığı için çapaya gerek duyulmaz.

Hasat zamanı, bitkinin yapraklarının ve gövde kısmının tamamen sararıp kahverengine dönüştüğü, meyve sapının kuruyarak bitki gövdesinden kolayca ayrılacak duruma geldiği tam olgunluk döneminde, yani yaklaşık ekimden 110 - 120 gün sonradır. Hasat meyveyi bitkiye bağlayan sapın kesilmesi veya kırılması şeklinde olur. Hasat sonrası yağış söz konusu değilse meyveler tarlada 4 - 5 gün süreyle bekletilebilir.

Kestane – Chestnut

Kestane, kazık köklü olduğu için toprağın gevşek yapılı ve geçirgen olması gerekir. Daha çok volkanik kaynaklı, potasyum açısından zengin toprakları sever. Ağır ve killi topraklarda mürekkep hastalığına yakalanması kolaylaşır. Soğukun toplandığı çukur vadilerde bahçe kurulmamalıdır. Yamaç araziler kestanelik için idealidir.

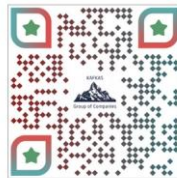
Kışın -30°C'ye kadar dayanır. Ancak ilkbaharın geç sonbaharın ilk donlarına karşı hassastır. Yıllık yağış ortalaması 600 - 1600 mm olan yerlerde yetişir.

Çiçek döneminde döllemeyi etkileyeceği için fazla yağışı sevmez. Fazla yağış mantar hastalığı nedeniyle yaprakların dökülmesine sebep olur. İlk dikim yılında fidanlar toprağın nem durumuna göre 2 - 3 kez sulanır. Sonraki yıllarda fazla sulamak uygun değildir.

Hasat zamanı çeşitlere göre değişmekle birlikte Eylül başlarında Ekim ortalarına kadardır. Dikenli yumakların hafifçe açılarak içinde doğal rengini almış meyvelerin görülmesi ile hasat zamanı belirlenir.

**ORGANİK
ÇÖZÜMLER
SUNAR**

BİTKİ BESLEME / BİTKİ KORUMA
TOPRAK İYİLEŞTİRME ÜRÜNLERİ

**YERLİ
ÜRETİM**

Keçi Boynuzu – Carob

Yöresel olarak harnup ve ballı boynuz gibi isimler de verilmektedir. Tipik bir Akdeniz bitkisi olan keçi boynuzu sıcaklığı sever, don olaylarının fazla görüldüğü bölgeleri tercih etmez. Yüksek sıcaklıklara ve kuraklığa karşı çok dayanıklı bir bitkidir. Işık isteği yüksektir. Deniz seviyesinden başlayıp 1000 metre rakıma kadar yetişir. Yetiştiricilik için ideal sıcak isteği 25°C civarındır. -7°C'nin altında ve 45°C'nin üzerindeki sıcaklıklarda zarar görür.

Yıllık yağış isteği 500 – 600 mm olmakla beraber 100 mm yağış alan yerlerde bile hayatını sürdürür. Toprak bakımından çok seçici bir bitki değildir, kurak ve çorak topraklara kolayca adapte olur. Tuza karşı dayanıklıdır. Mineral madde bakımından zengin toprakları sevmez. Kumlu, pH bakımından nötr, hafif bünyeli toprakları tercih eder.

Keçi boynuzu üretim alanları, 'Agro Forestry' adı verilen ve ağaçlar büyürken altında hayvanların da yetiştirildiği üretim modeline son derece uyumludur. Taşlık, kayalık, bakımsız orman alanlarında üretim yapmak mümkündür.

Bahçe tesis edildikten sonra ilkbahar ve sonbahar aylarında yapılacak sulama verimi olumlu etkiler. Sulama tekniği olarak, damla sulama ya da yağmurlama sulama yapılır.

Çok fazla bakım gerektirmez. Aşılama fidanlar 1 yaşındayken yapılır. Gereken zamanlarda kuruyan dallar temizlenmeli ve şekil budaması yapılmalıdır. Kazık kök yapısına sahip bir bitkidir. Kökleri 15 – 20 metre derinliğe kadar inebilir. Genellikle 10 – 15 metre arasında boylanır. Gövde rengi esmer – gridir.

Yayvan tepeli bir ağaçtır. Odunu serttir, yangınlara karşı dayanıklı ve uzun ömürlü bir ağaçtır. Keçi boynuzunun çiçekleri Temmuz – Ağustos aylarında açar ve bu çiçeklerin meyveleri ertesi yıl olgunlaşır. Tozlanma genellikle rüzgarla olur.

Meyveler Mayıs ayında büyümeye başlar. İdeal hasat zamanı meyvelerin olgunlaşma renklerinin yeşilden kahverengiye döndüğü zamandır. Hasat olgunluğuna gelen meyve tamamen kahverengileşir, meyve sapı kurur, elde sallanan meyvenin içerisindeki tohumlar ses çıkarır.

Hasat, bölge ve iklim şartlarına bağlı olarak Ağustos sonu – Eylül başında başlar ve Kasım – Aralık aylarına kadar devam eder. İlk verim dikimden 5 – 10 yıl sonra alınır. Ağaç başına meyve verimi, ağaçların yaşına ve çevre şartlarına bağlı olarak 250 – 1000 kg arasında değişir.

Antep Fıstığı – Pistachios

Antep fıstığı fakir topraklarda da yetişebilir. Uygun anaçla, erkek ve dişi çeşitle birlikte derin toprak koşullarında sulamayla, kaliteli ve bol ürün alınabilir. Antep fıstığı bahçesi tesis edilecek yerlerde özellikle çiçeklenme dönemindeki düşük sıcaklık ve yağış dikkate alınarak, anaç ve çeşit seçimi yapılmalıdır.

İlkbaharda soğuk havanın çöktüğü ve çukur alanlarda bahçe tesis edilmemelidir. Taban suyunun yüksek olduğu yerlerde de mutlaka drenaj yapılmalıdır.

Fındık – Hazelnut

Fındık, toprak konusunda çok seçici değildir. Besin maddelerince zengin, tınlı-humuslu ve derin topraklarda daha iyi gelişme gösterir.

Yıllık ortalama sıcaklığın 13°C - 16°C olduğu yörelerde rahat yetişmektedir. Bu tür iklime sahip yörelerde en düşük sıcaklığın -8°C ile -10°C'yi ve en yüksek sıcaklığın da 37°C'yi geçmemesi; yıllık yağış toplamının 700 mm üstünde olması ve yağışın aylara dağılımının dengeli olması gerekir. Haziran ve Temmuz ayları oransal nem %60 altına düşmemelidir.

Ceviz – Walnut

Ceviz bahçesi düşünülen arazinin toprak özelliklerinin bilinmesi ve toprağın analiz edilmesi çok önemlidir. pH 6 - 7 arasında olması, topraktaki su tutma kapasitesinin %45 ila %55 arasında olması gereklidir.

Yer seçimi, su kaynağının tespiti ve toprak analizi sonrası, toprağı dikime hazırlamak gerekir. Kışı sert geçen bölgelerde Mart döneminde; daha yumuşak iklimin olduğu yerlerde ise Kasım - Aralık aylarında dikim yapılacağından, dikim öncesi toprağın birlenmesi, ikilenmesi ve dikim yerlerinin işaretlenerek çukurların açılması gerekir.

Badem – Almond

Badem, çok çeşitli topraklarda yetiştirilebilir. İdeal pH değeri 6.8 - 8.5 arasındır. Su tutma problemleri olan, ağır ve zayıf topraklarda verimli bir şekilde yetişmez. Derin ve yassı topraklar badem yetiştiriciliği için idealdir. Ağır topraklar badem için verimli değildir.

Badem yetiştiriciliğinde, yazların sıcak ve kurak, kışları yağışlı ve ılıman olan Akdeniz iklimi idealdir. Tomurcuklarının kış şartlarına karşı zayıf olduğu ve soğuk iklimlerin hakim olduğu bölgelerde, özellikle ticari anlamda badem yetiştiriciliği yapılamaz.

Yer Fıstığı - Peanuts

Yer fıstığı, toprak yapısı bakımından seçici bir üründür. Gevşek yapılı, kumlu toprakta daha verimli olur. Organik maddelerin bol olduğu ve ılıman iklim bölgelerinde daha verimli yetişir. Isı ve güneş isteği fazladır. Aylık ortalama ısı isteği 20°C kadar ölçülür. Çimlenme döneminde sıcaklık maksimum 12°C - 13°C olması gerekir.

16 ŞUBAT : AĞAÇ DİKME ZAMANI	18 MAYIS : GÜLLERİN AÇMASI
20 ŞUBAT : BİRİNCİ CEMRE (HAVAYA) DÜŞMESİ	20 MAYIS : ENGİR KIRAN (KAR YAĞABİLİR)
27 ŞUBAT : İKİNCİ CEMRE (SUYA) DÜŞMESİ	23 HAZİRAN : YAPRAK AŞISI ZAMANI
05 MART : AĞAÇLARA SU YÜRÜMESİ	16 TEMMUZ : SICAKLARIN ARTMASI
06 MART : ÜÇÜNCÜ CEMRE (TOPRAĞA) DÜŞMESİ	26 TEMMUZ : ÜZÜMLERE ALACA DÜŞMESİ
08 MART : BAĞ BUDAMA ZAMANI	29 TEMMUZ : YAPRAK AŞISININ SONU
09 MART : KALEM AŞISI ZAMANI	15 AĞUSTOS : MEYVELERİN OLGUNLAŞMASI
10 MART : ASMALARA SU YÜRÜMESİ	26 AĞUSTOS : YAPRAKLARIN SARARMASI
11 MART : KOCAKARI SOĞUKLARI BAŞLANGICI	03 EYLÜL : AĞUSTOS MEYVELERİNİN OLGUNLAŞMASI
15 MART : KOCAKARI SOĞUKLARI SONU	07 EYLÜL : SEBZELERİN TOPLANMASI
22 MART : MART DOKUZU (KAR YAĞABİLİR)	09 EYLÜL : CEVİZ ÇIRPMA ZAMANI
30 MART : AĞAÇLARIN YEŞERMESİ	19 EYLÜL : BAĞ BOZUMU ZAMANI
31 MART : DOKUZUNUN SONU	28 EYLÜL : AĞAÇLARIN SUYUNUN AZALMASI
02 NİSAN : ÇİÇEKLERİN AÇMA ZAMANI	20 EKİM : AĞAÇ DİKME ZAMANI
14 NİSAN : LALELERİN YEŞERMESİ	30 EKİM : AĞAÇ BUDAMA ZAMANI
18 NİSAN : APRİL BEŞİ (CAMUZ KIRAN - 5 GÜN)	09 ARALIK : YAPRAK DÖKÜMÜ SONU

